

Inleiding

In het apocriefe boek Wijsheid van Jezus Sirach staan in hoofdstuk 36 een aantal opmerkelijke teksten, die wij hierna zullen neerschrijven:

vers 11: "Vergader alle stammen van Jakob, zodat zij hun erfdeel mogen ontvangen, zoals in de dagen vanouds.

12. O Jahweh, ontferm u over het volk dat naar Uw Naam is genoemd, over Israël, zij die Uw eerstgeborene wordt genoemd (Johannes 3:18)

13. Ontferm U over Uw stad van heiligheid, Jeruzalem, de plaats van Uw verblijf.

14. Vervul Sion met Majesteit en Uw tempel met Uw glansrijkheid.

15. Geef getuigenis aangaande het begin van Uw werken en bevestig het gezicht wat in Uw Naam gesproken is.

16. Geef beloning aan hen die op U hopen en dat Uw profeten zichzelf trouw mogen vertonen.

17. O Jahweh, U zult het gebed van Uw knechten horen, overeenkomstig Uw welgevallen over Uw volk: dat alle einden der aarde mogen weten dat U Jahweh de eeuwige El is. (Genesis 21:33).

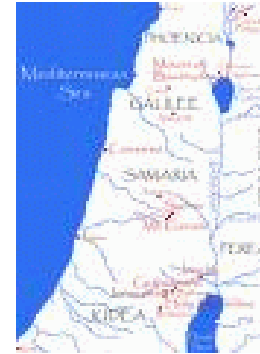
Waar het ons in deze brochure om gaat is, te bezien wáár die ‘einden der aarde’ gelokaliseerd zijn. Want dáár zal het koninkrijk worden gegeven aan het volk dat daartoe bestemd is, zie Daniël 7.

Wij zullen nagaan of ‘De bestelde plaats’ uit 2Samuel 7:10, en 1Kronieken 17 overeenkomt met die ‘einden der aarde’, en/of met de ‘eilanden of kuststreken’ zoals genoemd op diverse plaatsen in de Bijbel.

De Bestelde Plaats

2Samuel 7:10 En Ik heb voor Mijn volk, voor Israel, een plaats besteld, en hem geplant, dat hij aan zijn plaats wone, en niet meer heen en weder gedreven worde; en de kinderen der verkeerdheid zullen hem niet meer verdrukken, gelijk als in het eerst.

Geheel Israël is uit het land Kanaän verdreven, naar Deuteronomium 29:28. Het kan dus niet bestaan dat de ‘bestelde plaats’ zoals in 2Samuel 7:10 omschreven gelokaliseerd zou zijn in het land Kanaän. In dat land werd Israël immers wél verdrukt en eruit verdreven.

De Leidse Vertaling heeft: *“Ik zal voor Mijn volk Israël een plaats bestellen en zal hem planten, waar hij duurzaam zal wonen”.*

De belofte voor ‘de bestelde plaats’ is niet van toepassing op de joden, die na hun verdrijving uit het land Kanaän, nooit ergens een veilige plaats hebben gehad. Ook hun werelds-atheïstische politiek-zionistische staat, die zij de naam Israël gaven, is geen ‘veilige plaats’ te noemen, gezien de vele oorlogen die er in korte tijd plaats hadden.

Israël zal geplant worden in kuststreken¹, naar

Jeremia 1:10, 31:28.

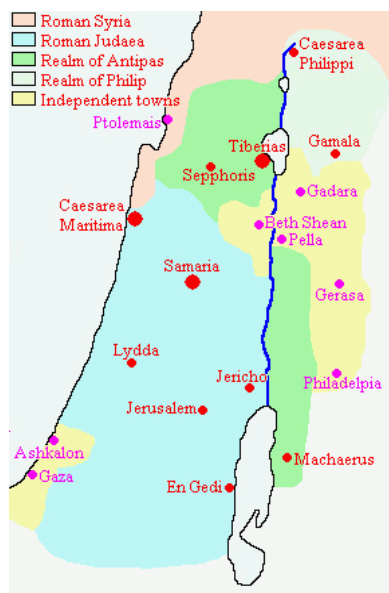
Jesaja 24:15 Daarom eert JHWH in de valleien, in de eilanden der zee den Naam van JHWH, des Gods van Israel.

Wanneer er sprake is van een veilige plaats, zónder verdrukking, moet dat heen wijzen naar een ándere plaats dan het oude land Kanaän dat gelegen is in het Midden-Oosten.

¹ Eilanden, zie Strongs Concordance:

Eilanden is in de Staten-overzetting de vertaling van het Hebreeuwse 'ijjim (enkelv. 'i). Het betekent eigenlijk in het algemeen **bewoonbaar droog land**, en zou in alle teksten van Jesaja 40-66, en in Jer. 31, 10 en <#Jer 31.10> Zeph. 2, 11 <#Zep 2.11> beter vertaald zijn met landen. Meer bepaald duidt het nu eens het **kustland** aan (Jes. 20, 6. 23, 2. 6. <#Isa 20.6 23.2.6> Ez. 27, 15 <#Eze 27.15>), dan weer de eilanden, met name in de Middellandse zee (Gen. 10, 5. <#Ge 10.5> Ps. 72, 10 <#Ps 72.10>. Jes. 11, 11 <#Isa 11.11>. Dan. 11, 18. 1 <#Da 11.18.1> Makk. 6, 29. 15, 1), waaronder echter in de regel de kustlanden van de middellandse zee mede verstaan worden. Over de met name genoemde eilanden vergelijk men de afzonderlijke Artikelen.

Israël werd uit Kanaän verdreven. Er vonden drie deportaties plaats van het Huis Israëls (het Noordrijk der 10 stammen), waarbij een groot deel van het Huis Juda werd meegevoerd naar Assyrië. En er vonden drie deportaties plaats van het overgebleven deel van het Huis Juda naar Babel. Wat terugkeerde uit Babel was maar een klein gedeelte van het Huis Juda, waaronder gemengden. In Judea woonden toen reeds gemengden, Edomieten, Ismaëlieten en andere vreemden. Onder Hyrcanus werden alle Edomieten gedwongen ingelijfd in Judea, zodat de Judeërs sterk gemengd waren. De terugkeer van een groep uit Juda uit Babel is niet de terugkeer van alle stammen Israëls zoals in de profeten aangekondigd.

Israël kwam in de **‘woestijn’**, zoals Hosea 2:13 zegt, om tot rust te komen, dus om tot zichzelf te komen, na opgedreven te zijn, Jeremia 31:2.

Hosea 2:14 (2-13) Daarom, ziet, Ik zal haar lokken, en zal haar voeren in de woestijn; en Ik zal naar haar hart spreken.

15 (2-14) En Ik zal haar geven haar wijngaarden van daar af, en het dal Achor, tot een deur der hoop; en aldaar zal zij zingen, als in de dagen harer jeugd, en als ten dage, toen zij optoog uit Egypteland.

16 (2-15) En het zal te dien dage geschieden, spreekt JHWH, dat gij Mij noemen zult: Mijn Man; en Mij niet meer noemen zult: Mijn Baal!

Jeremia 31:2 Zo zegt JHWH: Het volk der overgeblevenen van het zwaard heeft genade gevonden in de woestijn, namelijk Israel, als Ik henenging om hem tot rust te brengen.

Naar Ezechiël 20:33-37 zal Israël weer onder de band des verbonds komen. In de woestijn der volkeren zal Jahweh met haar rechten. Israël moet zich geheel bekeren om wederom onder de verbondsband te

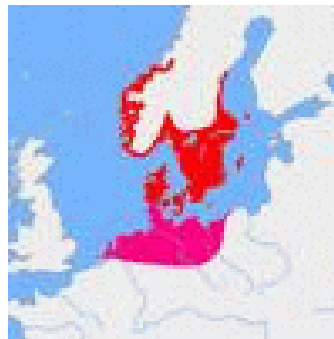
komen, om hersteld te worden.

Waar bevindt zich de ‘woestijn’ of ook wel ‘wildernis’ genoemd, waarin Israël terecht kwam na de diverse deportaties? Wij weten uit de geschiedenis dat de stammen Israëls naar het Noord-Westen van Europa zijn getrokken.

Zij lieten een spoor aan herkenningstekens na. Eenmaal aangekomen in de kustlanden of eilanden, zou het volk weer tot volle sterkte komen, tot rust en bloei. Aan en in die kustlanden werd het vergaderde volk Israël een maritiem of zeevarend volk. Vanuit die plaats ging Israël het Evangelie de gehele wereld over verkondigen, wat slechts bedoeld was om alleen aan hun broeders en zusters van de verloren stammen te doen. Het Evangelie is een Licht, en vandaar dat de kustlanden vanwaaruit het Evangelie wereldwijd zich heeft verbreid ‘lichtstreken’ worden genoemd in Jesaja 24:15-16. Het Hebreeuwse woord ‘yam’ of ‘ijim’ betekent ‘kustlanden’.

Het Hebreeuwse woord voor woestijn is ‘midbar’. De betekenis van dat woord is ‘weidegrond’, een open plek waar de schapen naar toe werden gedreven om zich te verzamelen. De bijbetekenis van midbar is dat het zowel een woestijn als wildernis kan zijn. Wanneer de profeet Ezechiël spreekt over de ‘woestijn der volkeren’, dienen wij hier niet te denken aan een onbewoonbare hete zandvlakte. Nee, het wijst hier op een gebied waar verschillende volkeren door elkaar leefden, maar waar nog open ruimte voldoende was om de verloren schapen van het Huis Israëls bij elkaar te verzamelen. Andere volkeren woonden reeds in Noord West Europa, maar er was nog ruim voldoende open plaats voor de verstrooide schapen Israëls om zich ertussen te vestigen. De ‘woestijnreis’ van de verdreven vrouw van Jahweh eindigde op de plaats waar ze tot rust zou komen, in kuststreken hoog in het Noorden

ten opzichte van Kanaän. Lo-Ammi (niet-meer-Mijn-volk) zou aankomen in een plaats die men kan zien als een heksenketel van vreemde volkeren, stammen en groepen. In die plaats, en te midden van die woestijn der volkeren, zal Jahweh weer tot haar hart spreken en haar liefdevol benaderen. Het is Ohola die als ex-vrouw van Jahweh op de bestemde plaats in een kuststreek het huwelijksaanzoek ontvangt van JHWH, Jesaja 24:15 en 42:4.

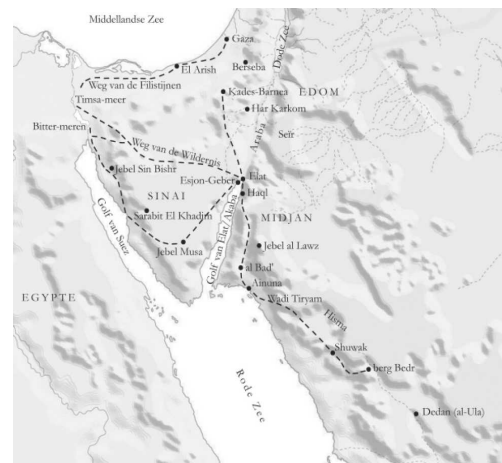
De kustlanden van Noord-West Europa

Jesaja 24:15 Daarom eert JHWH in de **valleien (urim)**, in de **eilanden (kuststreken)** der zee den Naam van JHWH, des Gods van Israel.

Jesaja 42:4 Hij zal niet verdonkerd worden, en Hij zal niet verbroken worden, totdat Hij het recht op aarde zal hebben besteld; en de **eilanden (kuststreken)** zullen naar Zijn leer wachten.

Midbar is een weideland, Jesaja 42:11. *Laat de woestijn en haar steden de stem verheffen*, en wordt als zodanig wel 260 maal in de Bijbel genoemd. Arabah daarentegen is een duister of onbekend terrein en wordt 57 maal genoemd in de Bijbel. En Tsiyyah is een droog en woest gebied. De meeste vertalers hebben deze drie Hebreeuwse woorden allen domweg vertaald als 'woestijn', en daarmee hebben zij niet de juiste betekenis ervan weergegeven, noch begrepen wat ermee werd bedoeld.

In Jesaja 24:15-16 wordt over valleien gesproken, waar het Hebreeuwse woord 'urim' staat, dat betekent licht, of streken des lichts. Die streken des lichts liggen aan het uiterste einde der aarde in het Noorden aan kustlanden, aan de rand van het vaste continent van Europa. Dat licht kan ook wijzen naar het Noorderlicht. De bewoners van deze kuststreken zullen naar Zijn leer wachten. Jesaja 49:1 spreekt over deze eilanden of kuststreken. In Jesaja wordt Israel als Knecht van Jahweh aangeduid. Israël raakte haar naam kwijt en werd als verloren gerekend. Hoewel verborgen, zal Israël identiteitbewust worden en in

Israëls trektocht door de woestijn

openbaarheid treden. Het is een kunstwerk van JHWH om Zijn volk Israël 2520 jaar te onttrekken aan het oog der volkeren.

Lees ook Jesaja 66:19 over de 'ver gelegen eilanden of kuststreken'. Wanneer Babylon zal vallen, blijven de kuststreken gespaard, zie Ezechiël 26:18, 39:6.

6 En Ik zal een vuur zenden in Magog, en onder degenen, die in de eilanden zeker wonen; en zij zullen weten, dat Ik JHWH ben.

7 En Ik zal Mijn heiligen Naam in het midden van Mijn volk Israel bekend maken, en zal Mijn heiligen Naam niet meer laten ontheiligen; en de heidenen zullen weten, dat Ik JHWH ben, de Heilige in Israel.

Betekenis van de woestijnreis

Het was een soort 'magische sprong' van het volk Israël vanuit Egypte naar het beloofde land, vanuit de slavernij naar de vrijheid. Wij hebben gezien hoe moeilijk het was voor onze oude voorvaders om los te raken uit Egypte. Eenmaal los van Egypte kwamen zij in de woestijn, langer dan verwacht. De woestijn leverde grote problemen op, zoals elke woestijnreiziger dat weet en zich daarop tevoren instelt. Maar onze voorvaders konden zich er niet op instellen. Het was Jahweh die Zijn zorg over hen liet gaan. Hij nam de algehele leiding op Zich, door hen voor te gaan met een vuur- en wolkkolom. Hij zorgde voor drinken en voedsel, voor niet-veroudering van kleding en schoeisel, etc. De woestijn slokte zelfs een gehele

generatie op in 40 jaren tijd. Het was een moeilijke en hachelijke tocht waaraan geen eind scheen te komen. Uitzichtloos om 40 jaren in een hete zandbak te moeten vertoeven! Men zou alle hoop op overleven verliezen. Als in een brandende oven werd het volk dagelijks beproefd, gelouterd, als een ontwenningsskuur om het Egyptische systeem te vergeten. Egypte was een ware beproeving, maar dat was de woestijn evenzeer. De omstandigheden in de woestijn waren nijpend, zodat men soms terug verlangde naar Egypte. De woestijn blijkt levensbedreigend, waar geen voedsel en drinken te vinden is. Niet goed voorbereid op een woestijnreis komt men onherroepelijk na enige tijd om van ellende. Men kan er nog zo goedsmoeds aan beginnen, maar na enige tijd zal de paniek zich meester maken van de mensen, wanneer ze vergaan van dorst en het water op is. Dan ontstaan de fata-morgana's.

In die woestijn leerden onze vaders de les van het volkomen afhankelijk zijn van Jahweh. Op Zijn bevel verreiden zij, wanneer de vuur- en wolkkolom zich verplaatste. Van Jahweh ontvingen zij hun dagelijkse portie manna, en dronken water uit de steenrots.

Welnu, het verdreven Israël zou in de woestijn der volkeren terecht komen, Ezechiël 20:35. Ook dat was een soort 'magische sprong', vanuit Kanaän naar Assyrië en Babel, en vandaar naar het Noord-Westen van Europa. Het Huis Israëls was niet langer de vrouw van Jahweh. Jahweh beloofde wel herstel na 7 straf tijden van 360 jaren, dat is 2520 jaren. In de woestijn der volkeren zou Jahweh tot haar hart spreken, haar lokken en voorbereiden op de wederaaneming. Zoals wij weten is de 'woestijn der volkeren' dus iets geheel anders dan de traditionele woestijn als zijnde een droog en onbewoond gebied.

Splitsing van Israël

Israël bestond uit twaalf stammen, die na Salomo werden gesplitst in twee Huizen, in 975 voor Christus. Er ontstond het Huis Juda, bevattend de stam Juda en Benjamin. Het Huis Israëls bevatte de andere tien stammen.

Het werden sindsdien twee afzonderlijke volken, twee afzonderlijke naties, twee koninkrijken, twee Huizen, maar wel twee zusters volgens Ezechiël 23, en ook twee aarden vaten volgens Jeremia 18-19, of twee families naar Jeremia 33:24, en zelfs twee houten naar Ezechiël 37:15-28. Het aarden vat uit Jeremia 18 wijst op het Huis Israëls, dat na mislukking nog herstelbaar was. Terwijl het in Jeremia 19 een vat of kruik is die gebroken zijnde niet meer geheeld kan worden. Zie onze brochure 127, over de twee vrouwen van Jahweh.

Koningschap in Israël

Israël wilde een koning '*gelijk de andere volkeren*'. Daarmee verwierp het Jahweh als Koning. Alsof de monarchie Israël zou redden en beschermen. Het leek zo mooi en aantrekkelijk. Onze vaders kregen wat zij wilden, maar hebben het wel geweten!

In Deut.17:14 werd er reeds voor gewaarschuwd wat het zou betekenen een koning te krijgen. Maar nee, men wilde een koning, net als de andere volkeren!

Het verzoek van het volk kwam tot Samuel, zie 1Samuel 8:5. De profeet vond het verschrikkelijk en bad tot Jahweh over deze kwestie. De volkeren en koningen die in Kanaän woonden voordat Israël erin kwam, waren verdreven dank zij hulp van Jahweh. En nu wilde het volk Israël aan deze volkeren gelijk worden! Wat een afgang en wereldsgezindheid. Zie ook Deut.8:20.

Samuel en Saul

Israël moest immers apart zijn, *niet gelijk aan de andere volkeren*. Door wel gelijk te willen zijn aan de volkeren, zou men Jahweh verwerpen, 1Samuel 8:7.

Onze vaders leefden in die dagen reeds veraf van Jahweh, in schijn en in eigenwillige godsdienst. In die dagen waren er groepen zogenaamde profeten, die met muziek en dans zichzelf in extase brachten om te kunnen profeteren, 1Samuel 10:5, 2Koningen 3:1-10. Dit soort profeteren is niet datgene wat de ware profeten van Jahweh deden, maar het was een vorm van eigen verwekte extase, 2Kon.9:11, Jeremia 29:26. Men beweerde op deze wijze door de Geest Gods te spreken. Het waren echter profeten en koningen die niet uit Jahweh waren, zie Hosea 8:4. Het was bij hen alles opgeschroefd eigenwerk. Men kan hetzelfde verschijnsel vandaag de dag tegen komen in sommige charismatische kringen.

Kan soms eigen-extase zijn

Israëls ware koningschap, priesterschap en profetenschap liep door de inname van Kanaän grote schade op. De impact der Kanaänitische religies was enorm. Het maakte diepe indruk op onze voorvaders zulks te zien. Zelfs Gideon kon er zich niet van losmaken. Hij maakte een efod en pleegde afgoderij, Richteren 8:24-27. De zonen van Eli en de zonen van Samuel waren ook niet de braafsten, wat wij reeds eerder bemerkten bij de zonen van Aäron.

Samuel stelde het volk voor de keus en gaf de eisen van een koning te kennen, 1Sam.8:11-20. De koning zou van het vrije Israël een slavenvolk maken, net zo als de andere volkeren, naar het model van Babel en Egypte. Het patriarchale systeem zoals dat functioneerde in Israël zou hiermee vervallen. Israël bevuilde zichzelf, Ex.20:31-33.

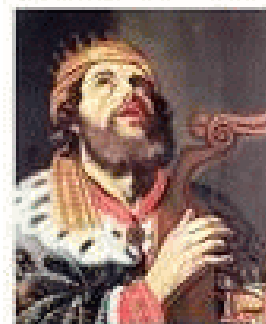
Op de hoogtes, heuveltoppen en bergen en onder alle geboomte en bij gestileerde palen ging Israël roken en offeren. Op de hoogten en boven in palen kwam wat wij noemen het Sint Elmusvuur, wat men aanzag als iets Goddelijks. Die manifestatie der natuur ging men aanbidden. De zonde dat Israël een koning wilde was niet zozeer de begeerte naar het koningschap, maar meer dat men gelijk wilde zijn aan de andere volkeren!

Israël is het enige uitgekozen volk voor het koninkrijk van Jahweh, om het te demonstreren en te realiseren. Israël bezit er de capaciteiten voor. Het heeft daartoe de Wet ontvangen en is modelvolk. Binnen dit volk

werden koningen geboren, bekwaam om te regeren, zoals David, de man naar Gods hart, met wijs beleid, zachtmoedig en rechtvaardig. En ook Hiskia en Josia waren mannen naar Gods hart. Dit volk zal dan ook de toekomstige David of Davidstiel voortbrengen, die zal regeren in het Messiaans vrederijk.

In toorn heeft Jahweh het volk een koning gegeven, namelijk Saul² en zijn zonen als prinses. De prinses waren geen priesterlijke zangers, maar koninklijke zangers, die eveneens met zang en muziek profeteerden. Dit profeteren was zoals wij opmerkten meer een extase en vorm van delirium, dan een ware toekomstvoorzegging. Zij hadden geen zelfcontrole meer en kleedden zich zelfs uit. Zelfs Saul deed er een keer aan mee. 1Sam.19:24. Zij spraken in tongen met vreemde ongearticuleerde klanken, wat op hysterie geleek. Dit had niets met de Geest van Jahweh te maken.

Hersteld Israël krijgt het Koninkrijk, zie Daniël 7. Dat Koninkrijk kan moeilijk zonder een koning. Die koning komt er, als de aardse Messias,

Koning David

een koning uit de stam Juda en uit het huis van David, ook wel David zelf genoemd, zie Jeremia 23:56. Het is de Spruit (of Zemach in het Hebreeuws) uit David, dat is een vertakking uit zijn stam, ook wel Zerubbabel, die zal regeren. Het gaat hierbij om een rechtvaardige sociale orde naar de leefregels van Jahweh. Alle tegennatuurlijke condities, wantoestanden, dwalingen, etc. zullen aan de kaak worden gesteld en verdwijnen of worden opgeheven. De mond van JHWH heeft het gesproken, dus komt het zeker en gewis. Dit is de Nieuwe Wereld Orde van JHWH, waarvan

JHWH het Hoofd is, van waaruit Hij de aardse Messias zal leiden en

² Koning Saul was een Gibioniet, een niet-Israëlitische koning, die van Gibe-Sauls afkomstig was. Israël kreeg deze koning niet in de gunst van Jahweh. Hij werd gerekend onder de stam Benjamin, maar daar zaten de kinderen Belials bij in.

besturen. Alle Babylon-elementen zullen worden ontbonden. Alle anti-christelijke instellingen en activiteiten zullen worden doorgelicht en verboden, want: “een koning van David zal regeren en voorspoedig zijn”. Het blijkt dat de mensen en Edom-machten geen werkelijke Nieuwe Wereld Orde zónder dictatuur zullen kunnen s c h e p p e n . W i j a l s

Kustlanden in het Noord-Westen

Israëlieten kunnen alleen het Koninkrijk ontvangen, volgens Daniël 7, om nieuwe orde na de hedendaagse chaos te scheppen. Dan zal er een belastingvrije samenleving komen, waar Jahweh zelf de belasting betaalt in het surplus der oogsten. Er komt algehele vrijheid van particulier initiatief, zodat de mensen hun eigen woning mogen ontwerpen en bouwen, zónder inmeng van ambtenaren en vergunningen, met alle nasleep van dien. Heel het ambtenaren-apparaat kan grotendeels op de helling, als zijnde overbodig en geldverslindend. Een ieder zal eigen privaat-eigendom krijgen. Ieder zal onder zijn eigen wijnstok en vijgenboom mogen zitten om te genieten van de vrijheid. Het huwelijksleven en familieleven zal weer als vanouds worden, in zekerheid van sociaal welzijn. Die Nieuwe Wereld Orde van Jahweh zal tijdens het Messiaans Vrederijk gestalte krijgen, om over te gaan in de theocratische staat, n.l. het Koninkrijk Gods. Dit Koninkrijk dienen wij vóór alles te zoeken, Mattheus 6:33.

Rustplaats van Jahweh

In Zacharia 6:8 lezen wij de merkwaardige woorden:

8 En Hij riep mij, en sprak tot mij, zeggende: Zie, deze, die uitgegaan zijn naar het Noorderland, hebben Mijn Geest doen rusten in het Noorderland.

Het blijkt uit Micha 2:10 en Hebreëen 4:8 dat het land Kanaän niet meer de rustplaats van de Geest van Jahweh is. Ook dat die oude plaats niet meer de toekomstige rustplaats van de Geest van Jahweh zal worden,

zie: Micha 2:10 Maakt u dan op, en gaat henen; want dit land zal de rust niet zijn; omdat het verontreinigd is, zal het u verderven, en dat met een geweldige verderving.

12 Voorzeker zal Ik u, o Jakob! gans verzamelen; voorzeker zal Ik Israels overblijfsel vergaderen; Ik zal het te zamen zetten als schapen van Bozra; als een kudde in het midden van haar kooi zullen zij van mensen deunen.

13 De doorbreker zal voor hun aangezicht optrekken; zij zullen doorbreken, en door de poort gaan, en door dezelve uittrekken; en hun koning zal voor hun aangezicht henengaan; en Jahweh in hun spits.

Hebreëen 4:8 Want indien Jozua hen in de rust gebracht heeft, zo had Hij daarna niet gesproken van een anderen dag.

9 Er blijft dan een rust over voor het volk Gods.

Er komt ergens op aarde een plaats van Jahweh's rust, waar er een huis voor Hem zal worden gebouwd, zoals het in Jesaja 66 nog als vraag wordt aangegeven. In Zacharia krijgt de bouw van dat huis meer vorm, zie

Jesaja 66:1 Alzo zegt JHWH: De hemel is Mijn troon, en de aarde is de voetbank Mijner voeten; waar zou dat huis zijn, dat gijlieden Mij zoudt bouwen, en waar is de plaats Mijner rust?

Tabernakel van Mozes

Jesaja geeft echter ook al wel te kennen dat JHWH Zijn huis zal herbouwen, zie :

Jesaja 56:5 Ik zal hen ook in Mijn huis en binnen Mijn muren een plaats en een naam geven, beter dan der zonen en dan der dochteren; een eeuwigen naam zal Ik een ieder van hen geven, die niet uitgeroeid zal worden.

Jesaja 56:7 Die zal Ik ook brengen tot Mijn heiligen berg, en Ik zal hen verheugen in Mijn bedehuis; hun brandoffers en hun slachtoffers zullen aangenaam wezen op Mijn altaar; want Mijn huis zal een bedehuis genoemd worden voor alle volken.

Zacharia 1:16 Daarom zegt JHWH alzo: Ik ben tot Jeruzalem wedergekeerd met ontfermingen; Mijn huis zal daarin gebouwd worden, spreekt JHWH der heirscharen, en het richtsnoer zal over Jeruzalem uitgestrekt worden.

Zacharia 9:8 En Ik zal Mij rondom **Mijn huis** legeren, vanwege het heirleger, vanwege den doorgaande, en vanwege den wederkerende, opdat de drijver niet meer door hen doorga; want nu heb Ik het met **Mijn ogen aangezien**.

Zacharia laat ons zien dat de bouwer van dit Huis voor Jahweh Zerubbabel zal zijn. Dit huis zal een bedehuis zijn. Het kan een ‘tempel’ worden genoemd, maar meer een bedehuis, waar men kan aanbidden. Aanbidden doet men rondom een altaar, waar men oudtijds het reukwerk oplegde en het brandoffer. Op het altaar legt men de gebeden, de lof- en dankzegging.

Haggai 2:21 (2-22) Spreek tot Zerubbabel, den vorst van Juda, zeggende: Ik zal de hemelen en de aarde bewegen.

Haggai 2:23 (2-24) Te dien dage, spreekt JHWH der heirscharen, zal Ik u nemen, o Zerubbabel, gij zoon van Sealthiel, Mijn knecht! spreekt JHWH, en Ik zal u stellen, als een zegelring; want u heb Ik verkoren, spreekt JHWH der heirscharen.

Zacharia 4:6 Toen antwoordde Hij, en sprak tot mij, zeggende: Dit is het woord van JHWH tot Zerubbabel, zeggende: Niet door kracht noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, zegt JHWH der heirscharen.

Zacharia 4:7 Wie zijt gij, o grote berg? Voor het aangezicht van Zerubbabel zult gij worden tot een vlak veld; want hij zal den **hoofdsteen** voortbrengen met toeroepingen: Genade, genade zij denzelven!

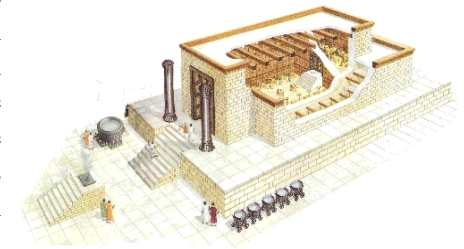
Zacharia 4:9 De handen van Zerubbabel hebben **dit huis** gegrondvest, zijn handen zullen het ook voleinden; opdat gij weet, dat JHWH der heirscharen mij tot ulieden gezonden heeft.

Zacharia 4:10 Want wie veracht den dag der kleine dingen? daar zich toch die zeven verblijden zullen, als zij het tinnen gewicht zullen zien in de hand van Zerubbabel; dat zijn de ogen van JHWH, die het ganse land doortrekken.

6:12 En spreek tot hem, zeggende: Alzo spreekt JHWH der heirscharen, zeggende: Ziet, een Man, Wiens naam is **SPRUITE**, Die zal uit Zijn plaats spruiten, en **Hij zal JHWH's tempel bouwen**.

13 Ja, Hij zal den tempel van JHWH bouwen, en Hij zal het sieraad dragen, en Hij zal zitten, en heersen op Zijn troon; en Hij zal priester zijn op Zijn troon; en de raad des vredes zal tussen die Beiden wezen.

Die Spruit is de Zerubbabel van de eindtijd, uit het geslacht van David. Hij zal de Hoofdsteen voortbrengen, volgens de heilige maat of Efa, en naar de ‘heilige geometrie’ zal hij het huis bouwen. De locatie is gelegen in het Noorderland, in het midden van het land, want Jahweh woont altijd met Zijn manifestatie in het midden van Zijn volk! Psalm 46-48 geeft aan: ‘bezijden het Noorderland’, gezien vanuit Kanaän is dat de Noordzeekuststreek.

Tempel van David/Salomo

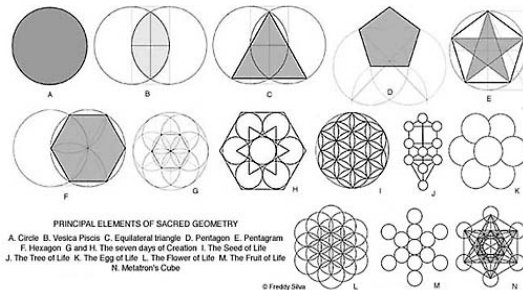
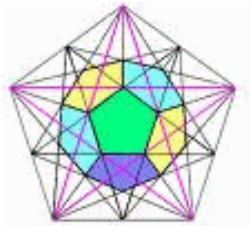
Zie Zacharia 2:11 En vele heidenen zullen te dien dage JHWH toegevoegd worden, en zij zullen Mij tot een volk wezen; en **Ik zal in het midden van u wonen**; en gij zult weten, dat JHWH der heirscharen mij tot u gezonden heeft.

Zacharia 8:3 Alzo zegt JHWH: Ik ben wedergekeerd tot Sion, en **Ik zal in het midden van Jeruzalem wonen**; en Jeruzalem zal geheten worden een stad der waarheid, en de berg van JHWH der heirscharen, een berg der heiligheid.

Het gaat hier om het 'Jeruzalem in het Westen', het land dat een kustland is, een vlak land, met zeer grote zeehavens. Een land dat als het ware verslonden wordt door het water, door de vele rivieren en meren. Een vruchtbaar weideland met goede koeien als van Basan. Een land waar veel eikenbomen groeien, een land waar JHWH veel van zijn beminden heeft, waar nog verborgen 'goud' (zaad) in Gilead ligt. Dát is dus met recht 'de Bestelde Plaats', waarop David het gezicht had in 2Samuel 7:10. Zie ook Micha 5 over Basan en Gilead.

Jahweh woonde temidden van Zijn volk, aanvankelijk in een tent, daarna in een tempel, en tenslotte in een bedehuis. Dat bedehuis zal speciale vormen hebben, naar de heilige maat gebouwd zijn en een afdruk zijn van Jahweh's scheppingsorde, zoals de geometrie ons dat toont in haar vormen. Het 12-stammig Israël is op weg naar de onafhankelijkheid in de weg van het verbond, in afhankelijkheid van Jahweh! De nieuwe koning zal aller dienaar zijn, de rechter des volks.

De Sacred Geometry of 'heilige geometrie'

Woonplaats des vredes

Wanneer wij in Jesaja 32 het volgende lezen, wordt het duidelijk dat er een grote verwoesting voorafgaat aan de wederopbouw en tijd van vrede, zie:

14 Want het paleis zal verlaten zijn, het gewoel der stad zal ophouden; Ofel en de wachttorens zullen tot spelonken zijn, tot in der eeuwigheid, een vreugde der woudezelen, een weide der kudden.

15 Totdat over ons uitgegoten worde de Geest uit de hoogte; dan zal de woestijn (de midbar, of verzamelplaats der schapen) tot een vruchtbaar veld worden, en het vruchtbare veld zal voor een woud geacht worden.

16 En het recht zal in de woestijn wonen, en de gerechtigheid zal op het vruchtbare veld verblijven.

17 En het werk der gerechtigheid zal vrede zijn; en de werking der gerechtigheid zal zijn gerustheid en zekerheid tot in eeuwigheid.

18 En mijn volk zal in een woonplaats des vredes wonen, en in welverzekerde woningen, en in stille geruste plaatsen.

19 Maar het zal hagelen, waar men afgaat in het woud, en de stad zal laag worden in de laagte.

Naar Jesaja 54:10 zal het verbond van Jahweh's vrede met ons onwankelbaar zijn! Ook Ezechiël heeft hierop het gezicht, zie:

Ezechiël 34:25 En Ik zal een verbond des vredes met hen maken, en zal het boos gedierte uit het land doen ophouden; en zij zullen zeker wonen in de woestijn (midbar), en slapen in de wouden.

Ezechiël 37:26 En Ik zal een verbond des vredes met hen maken, het zal een eeuwig verbond met hen zijn; en Ik zal ze inzetten en zal ze vermenigvuldigen, en Ik zal Mijn heiligdom in het midden van hen zetten tot in eeuwigheid.

Het laatste Huis van Jahweh zal in heerlijkheid de vorige woningen van Hem overtreffen, vooral doordat er bestendige vrede gerealiseerd is, zie:

Haggai 2:9 (2-10) De heerlijkheid van dit laatste huis zal groter worden, dan van het eerste, zegt JHWH der heirscharen; en in deze plaats zal Ik vrede geven, spreekt JHWH der heirscharen.

*Psalmen 147:14 Die uw landpalen in vrede stelt; Hij verzadigt u met het vette der tarwe. Psalmen 128:6 **Vrede over Israël!** Zie tevens Jesaja 48:20-22, 44:21-28, 51:1-5, 52:6-12, 60:7-22.*